ARREST VAN HET HOF
VAN 4 OKTOBER 1972 [1]

Georg Brunner KG
tegen Hauptzollamt Hof
(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Finanzgericht München)

„Van herkomst uit Polen"

Zaak 9-72

Samenvatting

Landbouw — Gemeenschappelijke ordening der markten — Geslacht pluimvee — Invoer van herkomst uit Polen — Begrip
(Verordening nr. 565/68, art. 1)

Artikel 1 van verordening nr. 565/68 dient in die zin te worden uitgelegd dat waren moeten worden geacht uit Polen „herkomstig" te zijn wanneer zij tot het tijdstip van levering in de Gemeenschap ter beschikking en onder rechtstreekse controle blijven van de verkoper, die jegens de Volksrepubliek Polen gehouden is de prijsverplichtingen te eerbiedigen en wanneer zij tijdens het vervoer in het geheel niet zijn ingeklaard, in het vrije verkeer gebracht of verwerkt.

In de zaak 9-72

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van het Finanzgericht te München, in het aldaar aanhangig geding tussen

Firma Georg Brunner KG te München

en

Hauptzollamt Hof

om een prejudiciële beslissing inzake de uitlegging van artikel 1 van verordening nr. 565/68 van de Commissie van 24 april 1968 (PB L 107, blz. 7) betreffende het niet-vaststellen van de extra bedragen voor de invoer van

1 — Procestaal: Duits.

geslachte hanen en kippen alsmede kuikens daarvan en geslachte eenden en ganzen uit Polen,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: R. Lecourt, President, J. Mertens de Wilmars (rapporteur) en H. Kutscher, Kamerpresidenten, A. M. Donner en R. Monaco, Rechters,

Advocaat-Generaal: K. Roemer
Griffier: A. Van Houtte

het navolgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

I — Overzicht van de feiten; het procesverloop

Overwegende dat de feiten en het procesverloop kunnen worden samengevat als volgt:

1. Ter voorkoming van verstoringen van de communautaire pluimveemarkt door aanbiedingen tegen abnormaal lage prijzen, is in de artikelen 7 en 8 van 's Raads verordening nr. 123/67 van 13 juni 1967 (PB 2302/67), houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee, de vaststelling van sluisprijzen voorzien alsmede — bij daling van de aanbiedingsprijzen franco-grens van een produkt beneden de sluisprijs — verhoging van de heffing met een extra bedrag.
In artikel 8, lid 2, is echter bepaald dat „dit extra bedrag ... niet van toepassing [is] ten opzichte van die derde landen welke bereid en in staat zijn te waarborgen dat de *prijs* die wordt *toegepast* bij de invoer in de Gemeenschap *van produkten van oorsprong uit en herkomstig van* hun grondgebied, niet lager zal zijn dan de sluisprijs van het betrokken produkt en dat verlegging van het handelsverkeer zal worden voorkomen".
De regering van de Volksrepubliek Polen verzocht om toepassing dezer vrijstelling te haren gunste en verschafte de daartoe nodige garanties. In verordening nr. 565/68 van de Commissie van 24 april 1968 (PB nr. L 107 van 8 mei 1968, blz. 7) werd dan ook bepaald dat de overeenkomstig artikel 4 van verordening nr. 123/67/EEG vastgestelde heffingen voor bepaalde soorten pluimvee als bedoeld in post 02.02, met name voor geslachte eenden, niet met een extra bedrag worden verhoogd.

2. In de winter 1968-1969 deed de firma *Georg Brunner* te München, verzoekster in het hoofdgeding, bij de douane te Schirnding-Bahnhof, aan de grens tussen de Bondsrepubliek en Oostenrijk, 17 wagons geslachte eenden tot een totaalgewicht van 180 775 kg inklaren, waarbij zij Polen vermeldde als land van herkomst, oorsprong en aankoop en opgaf

dat de eenden waren verzonden door de Staatscentrale voor de buitenlandse handel Animex te Warschau. Bij haar aangifte legde zij verklaringen en onderzoekrapporten van de Poolse veterinaire dienst over, alsmede te haren name op formulieren van Animex gestelde facturen.
De Duitse douane, die de aangiften van de firma Brunner had aanvaard, was na een controle alsnog van mening dat de hierbedoelde waren door Animex waren verkocht en geleverd aan een Oostenrijkse onderneming, die ze op haar beurt aan de firma Brunner zou hebben doorverkocht. De douane besliste derhalve dat bedoelde waren niet langer konden worden beschouwd als produkten van oorsprong en van herkomst uit Polen, en vorderde bij gewijzigde aanslag van 17 december 1969 het extra bedrag, bedoeld in artikel 8 van verordening nr. 123/67.

3. In het hoofdgeding is nietigverklaring van deze aanslag gevorderd. Ten processe voor het Finanzgericht heeft verzoekster uitgelegd hoe de waar via Oostenrijk in Duitsland was terechtgekomen.
De door Animex aan de Oostenrijkse firma Höllmüller verkochte eenden van oorsprong uit Polen waren door Höllmüller wegens te late levering geweigerd. Een namens Animex als tussenpersoon optredende Zwitserse onderneming had de eenden aangeboden aan verzoekster die dit aanbod — dat, naar zij dacht, van Animex kwam — aanvaardde. Na levering had zij Animex' bankrekening in Zwitserland gecrediteerd. De firma Brunner meent dat wanneer de Poolse oorsprong van de eenden niet wordt betwist, ook betwisting van hun herkomst niet mogelijk is, omdat met de waar alleen transitoverkeer door Oostenrijk heeft plaatsgevonden.
Gedaagde in het hoofdgeding betoogt daarentegen dat geenszins is bewezen dat de eenden door verzoekster bij Animex waren gekocht. Bovendien kan haars inziens de term „van herkomst uit . . . Polen" in verordening nr. 565/68 alleen slaan op ononderbroken vervoer — dat wil zeggen uitvoer rechtstreeks uit Polen naar de Bondsrepubliek Duitsland —. De Poolse Regering kon immers de prijsgarantie — tegenhanger van de niet-toepassing van het extra bedrag — slechts aanvaarden voor produkten welke Polen zelf naar de Bondsrepubliek heeft verkocht en verzonden.

4. Het Finanzgericht te München heeft, van oordeel dat ter oplossing van het geschil een Gemeenschapsverordening moet worden uitgelegd, het geding geschorst en het Hof van Justitie de navolgende vragen gesteld:

„a) Dienen de woorden „. . . en van herkomst uit . . ." in artikel 1, eerste alinea, van verordening (EEG) nr. 565/68 van de Commissie van 24 april 1968, betreffende het niet vaststellen van de extra bedragen voor de invoer van geslachte hanen en kippen alsmede kuikens daarvan en geslachte eenden en ganzen uit Polen (PB L 107 van 8 mei 1968, blz. 7), aldus te worden uitgelegd dat de betrokken waar slechts aan de gestelde voorwaarde voldoet, indien zij in een land van doorvoer niet was onderworpen aan enig verblijf of enige transactie anders dan in verband met het vervoer, of

b) is aan de gestelde voorwaarde tevens voldaan,

aa) indien de waar naar een derde land wordt verkocht en geleverd, van daaruit wordt doorverkocht en in onveranderde toestand wordt doorgeleverd aan een in een Lid-Staat gevestigde koper, en zo neen,

bb) indien de waar aanvankelijk naar een derde land was verkocht en geleverd, doch wegens geweigerde acceptatie door de koper aldaar op grond van te late levering in onveranderde toestand aan een in een Lid-Staat gevestigde koper wordt doorgeleverd?"

5. De regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden en van de Italiaanse

Republiek hebben gebruik gemaakt van hun recht ex artikel 20, tweede alinea, van het Statuut van het Hof van Justitie om memoriën of schriftelijke opmerkingen in te dienen.
Op rapport van de Rechter-Rapporteur en de Advocaat-Generaal gehoord, heeft het Hof besloten van instructiemaatregelen af te zien.
Verzoekster in het hoofdgeding en de Commissie van de Europese Gemeenschappen hebben ter terechtzitting van 28 juni 1972 mondelinge opmerkingen gemaakt.
Verzoekster in het hoofdgeding was ten deze vertegenwoordigd door de heer Ehle, advocaat te Keulen, de Commissie door haar juridisch adviseur Kalbe.
De Advocaat-Generaal heeft ter terechtzitting van 13 juli 1972 zijn conclusie genomen.

II — Samenvatting van de opmerkingen van partijen

Overwegende dat de krachtens artikel 20 van het Statuut gemaakte opmerkingen kunnen worden samengevat als volgt:

A — Opmerkingen van de Nederlandse Regering

De *Nederlandse Regering* merkt op dat aan de in artikel 8 van verordening nr. 123/67 en in verordening nr. 565/68 gebezigde term „herkomst" een restrictieve uitleg dient te worden gegeven, zodanig dat een goed daaronder alleen valt indien het in een eventueel land van doorvoer niet was onderworpen aan enig verblijf of enige transactie anders dan in verband met het vervoer.
Indien zulk een restrictieve uitlegging niet wordt gevolgd, zou de Poolse Volksrepubliek de door haar gegeven garantie niet kunnen waarmaken.
Wat betreft het gebruik van de term „herkomst" in algemene zin, en de toepassing daarvan op gevallen bedoeld in vraag b) van de nationale rechter, merkt de Nederlandse Regering allereerst op dat naar Nederlandse maatstaven als land van herkomst wordt aangemerkt het verste land (gemeten langs de transportweg) waar een goed de bestemming Nederland heeft verkregen. Bij levering aan een ondernemer gevestigd in een derde land, gevolgd door doorverkoop naar een in een Lid-Staat gevestigde verkoper, is dit derde land het „verste", ille est het land van herkomst in voormelde zin.
De Nederlandse Regering merkt in de tweede plaats op dat wanneer het doorvervoer te wijten is aan het feit dat de handelaar in de derde staat, bij voorbeeld wegens te late levering, afname heeft geweigerd, de waar haar aanvankelijke „herkomst" niet zal verliezen mits zij in het derde land, waar afname is geweigerd, nog niet in het vrije verkeer is gebracht. De waar kan onder deze voorwaarde zelfs bij transitoverkeer door het land van de koper die afname heeft geweigerd, nog worden geacht uit het land van de eerste verkoper herkomstig te zijn.

B — Opmerkingen van de regering van de Italiaanse Republiek

De *regering van de Italiaanse Republiek* merkt op dat de term „van herkomst uit" („herkomstig van") moet worden uitgelegd met behulp van systematische analyse der desbetreffende voorschriften.
Gezien de doelstelling van de heffing van het aanvullend bedrag, zoals die met name uit de tweede overweging van de considerans van verordening nr. 565/68 spreekt, is de uitzondering slechts toepasselijk bij produkten waarvoor de Poolse staat de garantie heeft gegeven dat zij niet tegen lagere prijzen dan de sluisprijs zullen worden geïmporteerd. Deze waarborg wordt slechts verkregen voor produkten die rechtstreeks en zonder tussenkomst van anderen door de Staatscentrale voor de buitenlandse handel Animex „bestemming Gemeenschap" worden verzonden. In geval van zodanige tussenkomst kan Animex haar verplichtingen niet nakomen en kan de uitzondering van verordening nr. 565/68 niet gelden.
Voor vrijstelling kunnen dan ook niet in aanmerking worden gebracht produkten die, ofschoon van oorsprong uit Polen

en aanvankelijk uit Polen verzonden, vanuit een andere derde staat (in casu Oostenrijk) de Gemeenschap binnenkomen.
Dat de waren herkomstig uit een derde staat, niet zijnde de Volksrepubliek Polen, uit Polen herkomstig waren toen zij zich in dit derde land bevonden, doet hieraan niet af, omdat men in zulk een situatie niet kan waarborgen dat de door Oostenrijkse tussenkomst berekende prijs niet lager zal zijn dan de sluisprijs.
De Italiaanse Regering stelt dan ook voor op de vraag van het Finanzgericht te München te antwoorden dat de term „van herkomst uit" moet worden uitgelegd in die zin dat als „produkten van herkomst uit . . ." slechts kunnen worden beschouwd produkten die in het transitoland uitsluitend onderworpen zijn geweest aan transacties en rechtshandelingen het vervoer betreffend, doch dat aan deze voorwaarde niet is voldaan in de beide gevallen aa) en bb), omschreven in vraag b) van het Finanzgericht te München.

C — *Opmerkingen van de Commissie van de Europese Gemeenschappen*

1. De *Commissie van de Europese Gemeenschappen* merkt vooraf op, dat van de term „van herkomst uit" („herkomstig van") nog geen expliciete en algemeen bindende definitie is gegeven. De paar bestaande begripsomschrijvingen zijn gegeven voor specifieke gebieden, met name voor het communautaire transitoverkeer.
Dit neemt niet weg dat de term in de gehele Gemeenschap uniform moet worden uitgelegd en dat er alom in de Gemeenschap dezelfde rechtsgevolgen aan moeten worden verbonden, omdat anders de doeltreffendheid van het stelsel der extra bedragen en van de uitzonderingsregeling van artikel 8 van verordening nr. 123/67 en artikel 1 van verordening nr. 565/68 in gevaar zou worden gebracht.

2. De Commissie merkt vervolgens op dat de vrijstelling van het extra bedrag in verordening nr. 565/68 is verleend op grondslag van enerzijds de waarborg dat de prijzen die voor de desbetreffende exporten worden *toegepast,* niet lager zijn dan de sluisprijzen geldende op de dag van inklaring, en anderzijds de garantie dat de exporten rechtstreeks door de Staatscentrale voor de buitenlandse handel Animex geschieden.
Met behulp van de term „produkten . . . van herkomst uit . . . Polen" brengt verordening nr. 565/68 derhalve tot uitdrukking dat alleen rechtstreekse leveringen uit Polen zijn vrijgesteld.
Dit begrip houdt echter niet in dat alleen het laatste grondgebied waarop de produkten zich hebben bevonden als land van herkomst mag worden beschouwd. Polen heeft geen gemeenschappelijke grenzen met de Gemeenschap. Bedoeld wordt het land van waaruit de betrokken produkten naar de Gemeenschap worden verzonden, ook al heeft doorvoer door andere landen plaatsgehad. Ter afbakening van de termen land van verzending en transitoland moet worden onderzocht in welk land men de produkten voor de Gemeenschap heeft bestemd en als land van verzending — en dus ook als land van herkomst — komt slechts in aanmerking het land van waar de goederen aanvankelijk „bestemming Gemeenschap" zijn verzonden, welke bestemming dan niet mag zijn gewijzigd voordat het produkt de Gemeenschap heeft bereikt.

3. Ter beantwoording van de vraag of er rechtstreekse levering heeft plaatsgehad behoeven de bijzonderheden der handelstransacties niet in aanmerking te worden genomen, doch moet het werkelijk verloop van het vervoer vanuit Polen naar de Gemeenschap worden nagegaan. Van rechtstreeks vervoer vanuit Polen zal sprake zijn wanneer de vanuit Polen naar een bepaald Gemeenschapsland verzonden produkten aldaar aankomen zonder tijdens de doorvoer door derde landen onderworpen te zijn geweest aan oponthoud, transacties of rechtshandelingen welke niet met het vervoer samenhangen.
Daarentegen zal in de gevallen bedoeld

in de beide laatste vragen van de nationale rechter — de Oostenrijkse handelaar is de aanvankelijke koper, doch heeft de waren naar de Gemeenschap gezonden als gevolg van later ingetreden omstandigheden — waarschijnlijk niet meer Polen, doch Oostenrijk het land van herkomst zijn. Ook is twijfelachtig of Polen het land van herkomst is in gevallen waarin de produkten langer in Oostenrijk zijn gebleven dan voor het vervoer noodzakelijk was, omdat zulks twijfel inzake hun aanvankelijke bestemming doet rijzen.

4. En ten slotte mag men volgens de Commissie ook niet stellen dat het voor de handhaving van Animex' prijsgarantie van geen belang zou zijn of de waren rechtstreeks uit Polen zijn gekomen dan wel een omweg via Oostenrijk hebben gemaakt omdat, zelfs wanneer zij voor rekening en op aanwijzing van Animex uit Oostenrijk zijn gekomen, dit lichaam zijn garantie ten aanzien van de prijs der waar gestand zou kunnen doen.
Deze opvatting kan niet worden aanvaard, omdat van de douaneautoriteiten der Gemeenschappen niet mag worden verlangd dat zij van geval tot geval een onderzoek in bijzonderheden instellen. De Gemeenschap heeft alleen absolute zekerheid dat haar sluisprijzen worden gehandhaafd wanneer de vrijstelling der extra bedragen beperkt wordt tot produkten welke ongetwijfeld rechtstreeks uit Polen komen.

5. De Commissie stelt voor de vragen als volgt te beantwoorden:

1. a) Voor de toepassing der verordeningen betreffende het niet-vaststellen van de extra bedragen — zoals verordening (EEG) nr. 565/68 — is als land van herkomst te beschouwen het land van waaruit de waar rechtstreeks naar de Gemeenschap is afgezonden en vervoerd.

   b) Wanneer een waar na het land van verzending te hebben verlaten en alvorens de Gemeenschap binnen te komen het grondgebied van derde landen aandoet, dan wordt zij rechtstreeks vervoerd wanneer zij in die landen niet is onderworpen aan oponthoud, transacties of rechtshandelingen welke niet met het vervoer samenhangen, het vervoer onderbreken of de bestemming van het produkt wijzigen.

2. De andere vragen door het Finanzgericht te München in de verwijzingsbeschikking sub b) gesteld, strekken tot het verkrijgen van opheldering nopens de gevolgen van het hiervoor ontwikkelde standpunt voor gevallen waarin de produkten — voor zover men kan nagaan — aanvankelijk bestemd waren voor de Oostenrijkse markt en aldaar zijn geleverd „van herkomst uit" Polen. In deze omstandigheden zullen de eenden hoogstwaarschijnlijk bij invoer in de Gemeenschap niet als herkomstig uit Polen kunnen worden beschouwd, ongeacht het lot en de wijze van uitvoering der verschillende koopcontracten. De beslissing ten deze staat, als toepassing van het Gemeenschapsrecht op het onderhavige geval, aan de nationale rechter.

D — Mondelinge opmerkingen van verzoekster in het hoofdgeding

1. De *firma Georg Brunner* merkt op dat de term „van herkomst uit" („herkomstig van"), zoals gebezigd in verordening nr. 123/67 en verordening nr. 565/68, in de gehele Gemeenschap op dezelfde wijze moet worden uitgelegd en wel in verband en samenhang met deze bijzondere Gemeenschapsverordeningen. Wil deze uitlegging tot oplossing van het geschil nuttig zijn, dan moet daarbij bovendien rekening worden gehouden met de bijzonderheden van het onderhavig geval.

2. In casu betoogt verzoekster in het hoofdgeding dat de firma Animex de waar aanvankelijk aan een Oostenrijkse koper (Höllmüller) had verkocht en — nadat deze laatste de waar niet had geaccepteerd — nogmaals, onveranderd, aan Brunner.

Het gaat hier dus om een waar waaraan onderweg door de wil van de verkoper een andere bestemming is toegekend, nadat de koper van het aanvankelijk land van bestemming de waar niet heeft willen accepteren — terwijl in laatstgenoemd land geen inklaring of verwerking heeft plaatsgehad —.

3. In voormeld geval moet de waar worden geacht uit Polen herkomstig te zijn. Door middel van de in verordening nr. 123/67 en verordening nr. 565/68 gebezigde term „herkomstig van" („van herkomst uit") heeft men een zekere waarborg voor de prijzen willen bieden en de beperkingen aan de toelating der waren tot invoer zonder betaling van extra bedragen gesteld, kunnen alleen worden getolereerd voor zover zij deze garantie dienen. Wanneer de route der waren wordt verlegd door de aanvankelijke verkoper, die evenwel jegens de Gemeenschap tot prijsgarantie gehouden blijft, dan moeten zij worden geacht nog herkomstig te zijn uit het aanvankelijk land van herkomst.
Het ware echter, economisch gezien, zinloos — en ter waarborging van de prijzen ook onnodig — te verlangen dat de waren rechtstreeks door de aanvankelijke verkoper naar een land van de Gemeenschap worden verzonden.
Subsidiair betoogt verzoekster in het hoofdgeding dat als waren „van herkomst uit . . ." in ieder geval moeten worden beschouwd waren die door in economisch opzicht vreemde landen zijn gegaan zonder daar in het vrije verkeer te zijn gebracht. Zulks maakt alsnog wijzigingen in de bestemming mogelijk die door de douane gemakkelijk kunnen worden gecontroleerd.

4. Verzoekster in het hoofdgeding stelt voor de vragen van het Finanzgericht te München als volgt te beantwoorden:

> „De term „herkomstig van" in artikel 8, lid 2, van verordening nr. 123/67 en de term „van herkomst uit" in artikel 1, eerste alinea, van verordening nr. 565/68 moeten in die zin worden uitgelegd dat de waar niet alleen aan de gestelde voorwaarden voldoet wanneer zij niet verblijft in een doorvoerland en aldaar niet om niet met het vervoer verband houdende redenen aan rechtshandelingen wordt onderworpen, doch ook wanneer de „authentieke" verkoper in het land van garantie de waar eerst aan een derde land heeft verkocht en vervolgens in verband met de geweigerde afname of om andere redenen, de waar onveranderd en met eerbiediging van de prijsgarantie in de Gemeenschap heeft verkocht."

Ten aanzien van het recht

1 Overwegende dat het Finanzgericht te München bij beschikking van 2 maart 1972, ingekomen ter griffie op 9 maart 1972, het Hof krachtens artikel 177 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap twee vragen heeft gesteld inzake de uitlegging van de term „van herkomst uit", gebezigd in artikel 1 van verordening nr. 565/68 van de Commissie van 24 april 1968 (PB L 107, blz. 7) betreffende het niet-vaststellen van de extra bedragen voor de invoer van bepaalde soorten slachtpluimvee van oorsprong en van herkomst uit Polen;

2 dat in de eerste plaats gevraagd wordt of deze term — waarbij het gaat om produkten die in de omstandigheden bedoeld in artikel 1 van verordening nr. 565/68 zijn vrijgesteld van de extra heffing — aldus dient te worden uitgelegd

dat de betrokken produkten slechts van de extra heffing zijn vrijgesteld wanneer zij niet om met het vervoer geen verband houdende redenen in een doorvoerland hebben verbleven of aldaar aan rechtshandelingen waren onderworpen;

3 dat in de tweede plaats wordt gevraagd of deze produkten ook aan bedoelde voorwaarde voldoen:

a) wanneer ze worden verkocht en geleverd aan een ondernemer in een derde land en vervolgens doorverkocht en in onveranderde toestand naar een Lid-Staat doorgeleverd,

en zo neen,

b) wanneer zij aanvankelijk worden verkocht en geleverd aan een ondernemer in een derde land, doch vervolgens door deze ondernemer, die wegens te late levering acceptatie heeft geweigerd, onveranderd worden doorgeleverd naar een koper gevestigd in een Lid-Staat;

4 Overwegende dat volgens verordening nr. 123/67 van de Raad (PB 2301/67 van 19 juni 1967) houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector slachtpluimvee, een heffing wordt toegepast op de invoer van slachtpluimvee van herkomst uit derde landen;

dat volgens artikel 8 van deze zelfde verordening de heffing op een produkt bij daling van de aanbiedingsprijs franco-grens beneden de sluisprijs wordt verhoogd met een extra bedrag, dat gelijk is aan het verschil tussen de sluisprijs en de aanbiedingsprijs franco-grens;

dat dit extra bedrag evenwel krachtens lid 2 van genoemd artikel 8 niet van toepassing is ten opzichte van die derde landen welke bereid en in staat zijn te waarborgen dat de prijs die wordt toegepast bij de uitvoer in de Gemeenschap van produkten van oorsprong uit en herkomstig van hun grondgebied, niet lager zal zijn dan de sluisprijs van het betrokken produkt en dat verlegging van het handelsverkeer zal worden voorkomen;

5 dat ter uitvoering van dit voorschrift in verordening nr. 565/68 van de Commissie van 24 april 1968 is bepaald dat van de extra bedragen bij invoer in de Gemeenschap importen van bepaalde soorten slachtpluimvee van oorsprong en van herkomst uit de Volksrepubliek Polen zijn vrijgesteld;

dat deze vrijstelling blijkens de considerans dezer verordening is toegestaan naar aanleiding van enerzijds de verzekering van de regering van de Volksrepubliek Polen dat de uitvoer uitsluitend zal plaatsvinden door de Staatscentrale voor de buitenlandse handel Animex die bedoelde produkten niet zal leveren tegen lagere franco-grensprijzen dan de sluisprijs en anderzijds naar

aanleiding van haar bereidverklaring de Commissie de gelegenheid te geven op elk ogenblik na te gaan of haar maatregelen het beoogde effect sorteren;

6 Overwegende dat de term „van herkomst uit" moet worden uitgelegd in het licht van de doelstelling en opzet van verordening nr. 565/68 die, naar haar considerans in herinnering brengt, beoogt de prijsgarantie zoals die verstrekt wordt door voor deze vrijstelling in aanmerking komende derde landen, effectief te doen zijn en voortdurende controle op het effect der garantie mogelijk te maken;

7 dat de term „van herkomst uit", gebezigd naast de term „van oorsprong uit", erop wijst dat de garantie dat de toegepaste prijs niet lager zal zijn dan de sluisprijs, slechts kan worden waargemaakt indien de levering aan een koper in de Gemeenschap geschiedt door een verkoper die jegens de gezagsorganen van het derde land dat voor de vrijstelling in aanmerking komt, gehouden is tot eerbiediging der prijsverplichtingen;

dat de waar voorts tijdens het vervoer in het geheel niet mag zijn ingeklaard, in het vrije verkeer gebracht of verwerkt;

8 dat daarentegen rechtshandelingen welke weliswaar niet rechtstreeks met het vervoer der produkten verband houden, doch waarbij de waren beschikbaar en onder rechtstreekse controle blijven van de verkoper die tot eerbiediging van de gegarandeerde prijs gehouden is, de voorwaarden waaronder voormelde vrijstelling geldt, niet in gevaar brengen;

dat deze verkoper immers, zolang hij over de waar kan blijven beschikken, in staat is zijn verplichting na te komen die waar slechts af te leveren tegen de prijs waarvoor de derde staat zijn garantie heeft gegeven;

dat in zodanig geval aan de hand van de vervoers- en douanebescheiden terstond kan worden vastgesteld dat de verkoper en de waar dezelfde zijn gebleven, dat de waar geen verwerking heeft ondergaan en dat de gewaarborgde prijs ervoor in rekening is gebracht;

9 dat dit anders is wanneer een waar, om welke reden dan ook, aan een ondernemer gevestigd in een derde land is verkocht en geleverd en vervolgens, al is het onverwerkt, door die koper doorverkocht en doorvervoerd naar een koper gevestigd in een Lid-Staat;

Ten aanzien van de kosten

10 Overwegende dat de kosten, door de Commissie van de Europese Gemeenschappen en door de Nederlandse en Italiaanse Regeringen wegens indiening

hunner opmerkingen bij het Hof gemaakt niet voor vergoeding in aanmerking kunnen komen en dat de procedure ten aanzien van de partijen in het hoofdgeding als een aldaar gerezen incident is te beschouwen, zodat de nationale rechterlijke instantie over de kosten heeft te beslissen;

Gezien de processtukken;
Gehoord het rapport van de Rechter-Rapporteur;
Gehoord de mondelinge opmerkingen van verzoekster in het hoofdgeding en van de Commissie van de Europese Gemeenschappen;
Gehoord de conclusie van de Advocaat-Generaal;
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 177;
Gelet op verordening nr. 123/67 van de Raad van de Europese Economische Gemeenschap van 19 juni 1967;
Gelet op verordening nr. 565/68 van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 24 april 1968;
Gelet op het Protocol betreffende het Statuut van het Hof van Justitie van de Europese Economische Gemeenschap, met name artikel 20;
Gelet op het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen;

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende op de vragen door het Finanzgericht te München bij beschikking van 2 maart 1972 gesteld, verklaart voor recht:

Artikel 1 van verordening nr. 565/68 dient in die zin te worden uitgelegd dat waren moeten worden geacht uit Polen „herkomstig" te zijn wanneer zij tot het tijdstip van levering in de Gemeenschap ter beschikking en onder rechtstreekse controle blijven van de verkoper, die jegens de Volksrepubliek Polen gehouden is de prijsverplichtingen te eerbiedigen en wanneer zij tijdens het vervoer in het geheel niet zijn ingeklaard, in het vrije verkeer gebracht of verwerkt.

Lecourt Mertens de Wilmars Kutscher

Donner Monaco

Uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op vier oktober negentienhonderdtweeënzeventig.

De Griffier De President

A. Van Houtte R. Lecourt